

גזרת יהודה ושומרון בוערת

written by דוד מ' וינברג | 10.07.2024

כשקוראים את העיתונות הבינלאומית, כמו גם חלקים נרחבים מהעיתונות הישראלית, השמאלנית ברובה, מתקבל הרושם שהאימים על היציבות ביהודה ושומרון נובעים מ"אלימות מתנחלים" ומהתחלות בנייה בהתנחלויות.

לא ניתן לדעת כמעט דבר על המקורות האמיתיים של חוסר היציבות ² ההסלמה בטרור הפלסטיני, בנייה פלסטינית בלתי חוקית גואה באזורים בעלי חשיבות אסטרטגית לישראל, והצתות שיצאו מכלל שליטה. פיגועי ההצתות הפכו במיוחד למתקפת טרור רבתי נגד היהודים ביהודה ושומרון.

להלן תזכורת לכמה עובדות בסיסיות.

מתקפות על רכוש פלסטיני ועל פלסטינאים שבוצעו על ידי מספר קטן של קיצונים הנמצאים בשוליים של קהילה חזקה, ושלווה ברובה, בת חצי מיליון ישראלים החיים מעבר לקו הירוק ³ מסתכמות לרמת אלימות הנמוכה מרמת האלימות של ישראלים נגד ישראלים בגוש דן.

ומבלי לזלזל בחומרת ההתקפות מצד ישראלים קיצוניים נגד פלסטינים (כ-1,100 מקרים מכל הסוגים בשנה), ההטרדות והפגיעות מצד כמה מתנחלים מחוירות בהשוואה ליותר מ-5,000 פיגועים פלסטיניים בצורת הפצצות, אירועי דריסה, ותקיפות באמצעות סכינים וירי המתרחשים מדי שנה במטרה להרוג אזרחים ישראלים ביהודה ושומרון.

(וכמובן, כל אלו מחוירים בהשוואה ל-1,200 הישראלים שנטבחו על ידי חמאס ב-7 באוקטובר, או לשלטון הטרור שהופעל על כל הישראלים על ידי יותר מ-20,000 רקטות וטילים ששיגר חמאס לעבר מרכזי אוכלוסייה אזרחית בישראל בחצי השנה האחרונה.)

כולם יודעים איך שכם וג'נין (וטולכרם, קלקיליה ועוד) הפכו למאורות של קבוצות טרור המתחזקות על ידי איראן, ושמחייבות פשיטות ליליות של כוחות מיוחדים של צה"ל בסיוע כוח הנדסי כבד ותקיפה אווירית. (חסל סדר ההבטחה של הסכמי אוסלו לישות אוטונומית פלסטינית "מפורזת".)

מעבר לכך, האיום במפגעים שיצאו מקו התפר של מערב השומרון למרכז ישראל הפך למוחשי. חזינו כבר באירועי ירי מעל ודרך גדר ההפרדה לאזור בת חפר, ולהר הגלבוע.

ישראל נאלצה לחסל השנה 450 מחבלים ביהודה ושומרון ביותר מ-60 פשיטות ברמת הגדוד, ולעצור 3,600 מחבלים או חשודים בטרור נוספים. בשנה האחרונה, כ-8,000 חיילים ישראלים, רובם חיילי מילואים, הוצבו במשימות הגנה אזרחיות באזור.

לגבי התחלות דיור, ביהודה ושומרון ישנם כ-4,000 "מבנים" ישראליים הנחשבים לא-מאושרים או בלתי חוקיים. הם כוללים בתים הממתינים לטופס 4, או בתים שבהם נבנתה מרפסת סגורה או חדר נוסף ללא היתר. אבל שימו לב: 85% מה"מבנים" הללו נמצאים בתוך הגבולות המוניציפליים של קהילות יהודיות מוכרות (מה שמכונה "הקו הכחול").

כך נותרו רק כ-500 "מבנים" שמשנים, לדברי גורמים בינלאומיים המותחים ביקורת על ישראל, את טביעת הרגל של הנוכחות היהודית ביהודה ושומרון. (לא עדות מרשימה ל"התפשטות ציונית", אם תשאלו אותי).

מצד שני, ישנם לפחות 90,000 בתים פלסטינים שנבנו בשנים האחרונות בהתרסה ובאופן בלתי חוקי בשטח C של יו"ש, וכמעט כולם יכולים להיחשב כאיומים אסטרטגיים על ישראל.

מבנים אלה משנים באופן פעיל את מפת שטח C, ממקמים במכוון פלסטינים באזורים שבהם מעולם לא הייתה נוכחות ערבית, חוצים את גושי ההתנחלויות, פולשים לדרכי גישה (ומאלצים את ממשלת ישראל לסלול כבישים עוקפים לכבישים העוקפים, מה שמוביל להאשמות בהפקעת קרקעות וכו') הכול בניסיון למנוע כל חלוקה הגיונית עתידית של השטח לשתי מדינות שכנות (למי שעדיין חושב שזה פתרון חכם).

דו"ח אחרון של תנועת רגבים טוען כי ככל הנראה הבנייה הפלסטינית הבלתי חוקית נועדה לכבוש ספציפית את אזור החיץ הביטחוני של יהודה ושומרון, כלומר את קו התפר הסמוך לגדר ההפרדה שישראל בנתה במשך שני עשורים האחרונים, בעיקר לאורך הקו הירוק.

חטיבת המיפוי של רגבים חשפה שלושה אשכולות לדוגמה של בנייה בלתי חוקית: באזור דרום חברון בסביבת רמדין, דהריה ואשכולות; באזור יהודה-עציון, מדרום לתרקומיה, ח'רבת ח'טה, ח'רבת אדיר, סוריף, ואדי פוכין, בתיר, בית איכסא, בית לקיא, כפר צפה ונעלין; ובשומרון, בחלק הצפוני והדרומי של מרחב ירי 203 של צה"ל ליד כפר ת'ולת', צפון צופים וא-ראס.

רגבים זיהו 7,675 מבנים בלתי חוקיים באשכולות אלו, כולם ברדיוס של קילומטר אחד מגדר ההפרדה וכולם בשטח C.

באזור קו התפר המשתרע מהקצה הצפוני של בקעת הירדן ועד לעין גדי בדרום, מיפתה רגבים 16,866 מבנים בלתי חוקיים נוספים ברדיוס של קילומטר אחד ממחסומי ביטחון וגבול.

לכל זה מתווספות שרפות השדות והחורש המרובות המודלקות כל יום ביהודה ושומרון על ידי טרוריסטים פלסטינים בניסיון "לעשן", פשוטו כמשמעו, חקלאים, חוואים ומתנחלים ישראלים אל מחוץ לאזור.

במהלך החודשים האחרונים נאבקו כבאים ביותר מ-1,000 שרפות ביהודה ושומרון, רבות מהן צמודות ליישובים יהודיים ולבסיסי צבא, כמעט כולן נגרמו בוודאות מהצתות.

הן כללו שרפות קשות לשליטה סביב היישוב פדואל ובסמוך לאלון מורה; שרפות ליד רבבה, שבי שומרון, קרני שומרון, סלעית, נחל שילה, יצהר, גבעת איתמר, צור הראל, עוז ציון וכוכב השחר; בגוש עציון ובבקעת הירדן; ליד בסיס צה"ל החשוב בבעל חצור ליד עפרה, ליד בסיס הר כביר מעל שכם, ובצמוד לבסיס עופרית בהר הצופים.

מדי יום פלסטינים ובעלי בריתם האנרכיסטים הישראלים מהשמאל הקיצוני מציתים את שטחי המרעה באזור מרכז בנימין והשומרון, שם הקימו ישראלים פורצי דרך כ-100 חוות (או כפי שהתקשורת המערבית וארגונים לא-ממשלתיים עוינים מכנים "מאחזים של מתנחלים פראיים").

העשבים הצומחים בחלקים העצומים והלא מיושבים ברובם של חבל בנימין והשומרון הם "זהב טבעי" להאכלת עדרי הבקר והצאן הללו. שרפת שטחי המרעה היא אקט מלחמתי ברור, שנועד להרחיק "כבשים מתנחלות" מהאדמה ואת המתיישבים היהודים מהאזור.

אין זה שונה מההרס שנגרם מאלפי הבלונים ועפיפוני התבערה ששוגרו מעל גבול עזה על ידי חמאס מאז 2018, ושהרסו עשרות אלפי דונמים של שמורות טבע ואדמות חקלאיות בדרום ישראל. (מומחים אומרים שיידרשו שנים לשיקום שדות הגידול השרופים בדרום ישראל).

אבל למי אכפת מהבליץ של בלוני האש של חמאס, ולמי אכפת מההצתות הרבות ביהודה ושומרון? למי אכפת ממכלול הבנייה הפלסטיני המסוכן והבלתי חוקי לאורך קו התפר ובאזורים אסטרטגיים אחרים? הדבר הראשון נשכח מזמן, השני דווח בחסר מאוד, ומהשלישי התנערו כליל (והוא אפילו זוכה לתמיכה על ידי האיחוד האירופי).

ומול דיווחים מוגזמים על "אלימות מתנחלים" וסיפורים שדווחו בצורה לא נכונה על "גזל קרקעות" על ידי מתנחלים ☒ אין סיכוי שהמציאות של אלימות ולוחמה בטרור פלסטינים ימשכו את תשומת ליבו של גורם כלשהו בתל אביב, בווינגטון או בבריסל.

פורסם בערוץ 7, בתאריך 10.07.2024.